

« що по-пълно и по-добро (*); нъ намѣсто такова
 « ный дочакахме едно ръководство нѣколко не съ-
 « гласно съ потребнитѣ на училищата, на предмѣ-
 « та и на времето. Подобрѣ бѣше да бѣхме поча-
 « кали ѣще една година, че да дочакаме една по-
 « свѣстна книжка. »

А періодическото списаніе на бълг. книжовно
 дружество въ Браила 1872, между другото прави
 и едно много право оцѣненіе върху четиритѣ пър-
 вы учебника по българската исторія, отъ които са-
 мо този на г. Цанкова намѣрва пѣкакъ по-лесенъ
 за дѣцата, но не и достаточенъ за изучаване на
 отечественната исторія. — Колкото за учебника на
 г. Душанова по тѣзи частъ, писателитѣ на критика-
 та го виждатъ досущъ несъвършенъ, доро и беспо-
 лезенъ, да не кажемъ инакъ непотрѣбенъ или вре-
 дителенъ за дѣцата, по формата на изложеніето и по
 езика си. « И каква е тая исторія? питатъ тѣ. О-
 « правдава ли тя поевяванъето си? имало ли е ну-
 « жда да се поеви, и като се поевила, какво пре-
 « вѣсходство има отъ (вм. надг.) другитѣ исторіи

(*) Ний обаче сме на противно мнѣніе, т. е. че не можахмы да
 са надѣвамы отъ г. Манчева и ѣщо по-пълно и по-добро, за-
 щото човекътъ е книгопродавецъ, книгоиздатель, а не и ученъ и
 кой списатель. Сѣкый би казалъ тѣй съ насъ, който познава отблизу
 г-на Д. В. Манчева, какъто го ний знаимъ съ врѣме и сега, че са
 отличава съ единъ видъ шарлатанія между нашитѣ книгопродавци —
 да минува и за списатель!